

Az égi könyvtár

A szép, arany, bíbor könyvtárszobában,
hová én nem tehetném földi lábam,
... itt él apám...

.....
Ezért hímezgetem tovább e tékát,
Mátyás és Bethlen Gábor hagyatékát,
tudván: hiánya köz magyar hiány,
és szánom ronthatatlan panteonnak,
Hungárián túlfénylő égi honnak,
mit föl nem dúl labanchad vagy pogány.

(Jékely Zoltán: Álmodozás egy könyvtárról)

A szép arany-bíbor könyvtárszobában
ott vagy Te is már apád nyomdokában,
s verseid sok gyémánt-kemény sora.
Ezer év magyar vergődés e téka,
Rákóczi, Zrinyi, Ady hagyatéka,
Teleki László testámentoma.

Nem építettük a templomot mi még fel
— írta Ady —, s a héberek hitével
nem állítottunk össze Bibliát.
Pedig áll a Templom már „ottfönn az Égben”,
csak nem a magyar utódok szívében;
nem tanúskodnak róla tanodák.

De nem lehet, hogy a tudás, a szellem,
és oly sok szenvedés mitsem teremjen,
s belőle egy szikrányi sem marad!
Ott él, barátom, szívedben a téka,
ott fájt, nyilallott eleink hagyatéka,
Erdély öröksége, s a feladat,

hogy evvel gazdagítsuk e világot,
s kis zugban fundáljunk Tündérországot,
mely messze mutató példa lehet. —
S magaddal most ne vidd el mind e kincset,
hagyd itt gyönyörűségül gyermekinknek,
hogy kóbor voltukból célt érjenek.

S ne vidd magaddal trubadúri lelked,
mely megénekelt sok tündér szerelmet,
zenévé oldva szív-fájdalmakat;
hiszen a versnek a zene a lelke,

*madarak szárnya, gyíkok szép szerelme,
pisztrángok pikkelyén a villanat.*

*Maradj velünk, barátom, verseiddel,
s erősítsd meg az elszánást szívünkben,
hogy a szépért élni, halni érdemes!
Nyugtoddban is éld vissza sok nagy álmod,
pisztrángos, fenyő-balzsamos ifjúságod...
Vigasztalódást csak ebben keress!*

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Utazás után a Bacchus borozóban

Románc

*Kék az ég ott, mint az írka,
Mindig szél fúj, mindig nyitva —
Mennyi ének s mégis üres,
Üres, pedig számárfüles.*

*Felleg lánca lecsörren,
Eltűnik homokföldben.*

*Gyertya égjen virág helyett,
Magad mellett szoríts helyet —
Sirathatnám, mit megbántam,
Nincs kanóc a gyertyaszálban.*

*Mért utaztam Ahonba,
Vissza megint Ahonra?*

*Ez a kocsmá mindig veres,
Bűn és önvád minket keres —
Dől ránk a vér, meleg alkony,
Vakolatlan téglafalról.*

*Nappal a hold föl nem ér,
Vörös borral a fehér.*

*Gondoltál-e szerelemre?
Nem is tudod, itt az este —*